

թիւնս, սակայն առ այս պատասխանեցի անուղղակի կերպով թիչ առաջ երբ Հայ Քրիստոնէական եկեղեցւոյ և Հայ գորգաշինական աշխարհիկ արուեստին իրարմէ անջատ մնացած ըլլալուն վրայ ծանրացայ և պատճառները բացատրեցի: Մեզի

եկեղեցւոյն ձԳ-ձԳ դարու նշանաւոր Շարականագիրներէն Յովհաննէս Երզնկացին է որ կը գրէ իր «Անձինք Սրբոյն Գրիգորի Լուսաւորչի» նշխարաց գիւտի շարականին մէջ «Հովուին հսկողի ճշմարիտ և քաջ հովուին պատկերի՝ հովիւքն եղեն

Ղուսանցագարդ Երուսաղէի Ս. Յակոբի վանքին թիւ 1949 ձեռագրէն

հասած Հայ արուեստները քրիստոնէական անմիջական ազդեցութեան տակ գտնուած են, օրինակ, ճարտարագիտութիւն, քանդակագործութիւն, ձեռագրաց մանրանրկարչութիւն, գրականութիւն, որով այս արուեստները՝ որոնք մեզի ծանօթ եղողներն են՝ մաքրուած են վիշապէն: Հայ

հետեւողը, զոր ամփոփեցին զմարմինն մաքուր մերձ ի յայրն Մանեայ մեզ դեղ ախտից մաքրութեան, որով սրբիմք հոգւով ի թիւնից վիշապին»: Այս տողերուն մէջ շատ բան կը խտանայ. կ'արժէ կանգնիլ թիւնից վիշապին բառերուն մօտ և երկար որոճալ. երկու բառեր թիւնից վի-